

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.125 van 4 juni 1998
in de zaak A. 74.330/VII-15.492.**

In zake : Jeroen ROOSE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. HAMELS en FRANCIS Erwin,
kantoor houdende te LEUVEN,
Koning Leopold I-straat 18

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat NIJS Jozef,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jeroen ROOSE
op 13 mei 1997 heeft ingediend om de vernietiging te
vragen van het besluit van 27 maart 1997 van de Vlaamse
minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij zijn
beroep tegen het besluit van 10 februari 1994 van de
bestendige deputatie van de provincieraad van
West-Vlaanderen houdende weigering van de milieuvergun-
ning om te Aatrijke (Zedelgem), Krinkelweg 4, een
varkensfokkerij, omvattende 180 zeugen, 3 beren,
1.250 mestvarkens, 2.778 m³ mest en 10.000 l mazout, te
exploiteren, wordt verworpen en het beroepen besluit
bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 68.613 van
2 oktober 1997, waarbij de schorsing wordt bevolen van
de tenuitvoerlegging van bovengenoemd besluit;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 februari 1998, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. PISSENS die, loco Advocaten J. HAMELS en E. FRANCIS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat te Zerkegem, aan de Barletegemstraat 2a, een varkens- en rundveefokkerij uit.

1.2. Op 13 oktober 1993 vraagt hij aan de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een milieuvergunning om ook te Aartrijke (Zedelgem), aan de Krinkelweg 4, een varkenshouderij, omvattende 180 zeugen, 3 beren, 1.250 mestvarkens, 2.778 m³ mest en 10.000 l mazout, uit te baten.

De inrichting zou komen te liggen vlak naast een reeds bestaande varkenshouderij, uitgebaat door de v.o.f. ROPALUIN, waarvan verzoekers vader, Paul ROOSE, de bedrijfsleider is.

Een aantal varkens zouden worden ondergebracht in een nieuw te bouwen stal, de overige in een door de v.o.f. ROPALUIN leeg te maken stal.

1.3. De bestendige deputatie weigert op 10 februari 1994 de gevraagde vergunning.

1.4. Het door verzoeker tegen die weigeringsbeslissing ingesteld beroep wordt op 25 juli 1994 door de minister van Leefmilieu en Huisvesting verworpen.

1.5. Op vordering van verzoeker wordt dit ministerieel besluit, bij arrest nr. 55.657, van 12 oktober 1995, door de Raad van State vernietigd, omdat de weigering steunde op een toepassing van het door dezelfde Raad geannuleerde besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (het "oude" Vlarem II).

1.6. Een nieuwe behandeling van verzoekers beroepschrift tegen het deputatiebesluit van 10 februari 1994 mondt uit in het ten dezen bestreden besluit.

Dit besluit stoelt inzonderheid op volgende overwegingen :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een agrarisch gebied volgens het gewestplan

Diksmuide-Torhout vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 februari 1979;

Overwegende dat de inrichting gelegen is op een afstand van :

- 200 m van een woongebied met een landelijk karakter;
- 400 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter;
- 900 m van een woonuitbreidingsgebied;

...
Overwegende dat de vergunning door de Bestendige Deputatie geweigerd werd omdat de inrichting waarvoor de aanvraag werd ingediend een technisch en familiaal geheel vormt met het deel van de inrichting op naam van VOF ROPALUIN en in strijd is met titel II van het Vlarem; dat desondanks de aanleg van een scheidingsweg het bedrijf nog steeds een technisch geheel blijft; dat de aanvraag identiek is aan diegene van het besluit van de Bestendige Deputatie van 17 december 1992, die geweigerd werd omwille van technische eenheid; dat de aanvrager de Vlarem-wetgeving wil omzeilen door fictieve opsplitsing van het bedrijf;

Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft op de exploitatie van een varkensfokkerij met 180 zeugen, 3 beren, 1.250 mestvarkens, 2.778 m³ mest en 10.000 l mazout en zou bestaan uit 2 stallen, waarin de volgende hoeveelheden dieren zijn voorzien :

- stal 1 : 850 mestvarkens;
- stal 2 : 400 mestvarkens, 180 zeugen en 3 beren;

Overwegende dat stal 1 behoort bij één van de vier stallen vergund op de perceelnrs. 671c en 671d op naam van ROPALUIN VOF, beheerd door de vader van de aanvrager; dat bij plaatsbezoek nog steeds varkens van ROPALUIN VOF in stal 1 zijn ondergebracht;

Overwegende dat het onderdeel waarvoor de aanvrager vergunning wenst te bekomen, bestaande uit 1.443 varkens ouder dan 10 weken, waarvan 180 zeugen, geen gesloten karakter heeft;

Overwegende dat het aangevraagde onderdeel een milieutechnische eenheid vormt met de inrichting vergund op naam van VOF ROPALUIN; dat VOF ROPALUIN over de nodige vergunning beschikt, namelijk het besluit van de bestendige deputatie van 23 december 1992 voor de omvorming van het bedrijf van 1 vergunde stal tot 4 vergunde stallen; dat het eigenlijke voorwerp van de onderhavige aanvraag en beroep moet aanzien worden als een verandering van de op naam van de VOF ROPALUIN vergunde inrichting; dat met deze aanvraag bijgevolg beoogd wordt een veehouderij uit te breiden tot 3.443 varkens, waarvan 430 zeugen; dat deze milieutechnische eenheid een gesloten karakter heeft en dat voor gesloten varkenshouderijen met meer dan 1800 varkens volgens titel II van het Vlarem een afstandsregel geldt van minstens 500 m; dat de

stallen gelegen zijn op ongeveer 400 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, zodat de ligging van de stallen niet beantwoordt aan deze afstandsregel;

Overwegende dat de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- 1 bestaande stal van VOF ROPALUIN zou afgesplitst worden en gebruikt worden om de varkens van Jeroen ROOSE in te stallen;
- de aangevraagde inrichting grenst aan VOF ROPALUIN en is gelegen op dezelfde perceelnummers 671c en 671d en dient beschouwd te worden als een milieutechnische eenheid met het voornoemde bedrijf;
- de aanvraag dient beschouwd te worden als een aanvraag tot uitbreiding van de inrichting vergund op naam van VOF ROPALUIN;
- titel II van het Vlarem is van toepassing op deze milieuvergunningsaanvraag";

2. Ten gronde

2.1.1. Overwegende dat verzoeker in zijn derde middel onder meer de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en de materiële motiveringsplicht; dat hij hiertoe onder meer betoogt dat :

"het loutere feit dat twee bedrijven langs mekaar gelegen zijn en dat er familiale banden bestaan tussen de zaakvoerder van de exploiterende vennootschap van het éne bedrijf en de exploitant van het andere bedrijf, kan niet volstaan om te stellen dat de milieuvergunningsaanvraag van de ene exploitant dient gezien te worden als een verandering (uitbreiding) van de andere inrichting";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord in essentie repliceert :

"De vraag te dezen is of de overheid bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag van verzoeker ook de hinder afkomstig van de ernaast gelegen inrichting van de VOF Ropaluin mag betrekken en uit de voormelde concrete gegevens en vaststellingen rechtmatig mag besluiten tot het bestaan van een milieu-technische eenheid en dienvolgens de hinder veroorzaakt door beide

inrichtingen mag in aanmerking nemen bij de uitspraak over verzoekers aanvraag.

Het is duidelijk dat beide inrichtingen door hun onderlinge ligging op milieu-hygiënisch vlak als één technisch geheel moeten beschouwd worden bij de beoordeling van het nadeel en de hinder die zij aan de omgeving berokkenen. Anders oordelen zou immers tot aberante en onaanvaardbare situaties aanleiding geven en zou een vrijgeleide zijn voor malefide exploitanten om mits een juridisch technische ingreep (verschillende eigendomsstatuten van de onderscheiden inrichtingen) aan de dwingende bepalingen (verbod- en afstandsregels) van titel II van het Vlarem te ontsnappen. Bij de toetsing van de verenigbaarheid van de afstandsregels van de inrichting met de omliggende hindergevoelige gebieden mocht de minister dan ook de totale hinder veroorzaakt door de beide inrichtingen in aanmerking nemen.

Dat Uw Raad in het schorsingsarrest nr. 68.613 dd. 2.10.1997 het in de vordering tot schorsing door verzoeker uiteengezette derde middel ernstig bevond

...

(...)

De Raad van State lijkt er ... van uit te gaan dat de sectorale milieuvoorwaarden opgenomen in deel 5 van titel II van het Vlarem niet zouden van toepassing zijn op een milieu-technische eenheid bij gebreke aan het bestaan van een uitdrukkelijke desbetreffende bepaling, dit in tegenstelling tot artikel 4.1.0.1. van titel II van het Vlarem.

Deel 5 van titel II van het Vlarem omvat de 'Sectorale Milieuvoorwaarden voor ingedeelde inrichtingen.' Onder ingedeelde inrichting wordt, luidens artikel 1.1.2. van titel II van het Vlarem verstaan 'elke inrichting die meldings- of vergunningsplichtig is krachtens het decreet betreffende de milieuvergunning en die vermeld is op de in Bijlage I van titel I van het VLAREM gevoegde lijst.'

Een milieu-technische eenheid bestaat uit 'verschillende ingedeelde inrichtingen (...) die als een geheel moeten beschouwd worden met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu.' Op elke tot de milieu-technische eenheid behorende ingedeelde (en derhalve meldings- of vergunningsplichtige) inrichting zijn de sectorale milieuvoorwaarden van toepassing.

Dit heeft evenwel niet tot gevolg dat de sectorale milieuvoorwaarden, inzonderheid de afstandsregels, op elk van deze inrichtingen afzonderlijk dienen toegepast te worden om de verenigbaarheid te onderzoeken van de te vergunnen inrichting met de onmiddellijke omgeving. Deze afstandsregels zijn evenzeer van toepassing op de afzonderlijke inrichtingen die zo gelegen zijn dat ze, voor de

beoordeling van hun hinderlijkheid voor mens en milieu, als één eenheid dienen beschouwd te worden. Anders oordelen zou, zoals eerder gesteld, tot onredelijke en onaanvaardbare toestanden aanleiding geven. Indien derhalve, zoals het schorsingsarrest lijkt voorop te stellen, de milieuvergunningsaanvraag van verzoeker niet kan beschouwd worden als een vraag tot uitbreiding van de inrichting van de V.O.F. Ropaluin doch wel als een aanvraag voor een nieuwe inrichting, doet deze vaststelling geenszins afbreuk aan het feit dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de hinderrisico's de beide inrichtingen als één geheel kan beschouwen en ze voor de toepassing van de afstandsregels als een hinderlijke entiteit kan aanzien. In dat geval en rekening houdend met het totaal aantal dieren in de beide inrichtingen en met de ruimtelijke scheiding tussen de stallen en het woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter verzet artikel 5.9.4.4.c. van titel II van het Vlarem er zich tegen dat de overheid de vergunning aflevert.

2.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord onder meer stelt :

"Hierbij dient te worden opgemerkt (zie nader het schorsingsarrest) dat de bepaling van art. 1.1.2. van het VLAREM II slechts een definitie geeft van het begrip 'milieutechnische eenheid', doch verder geen regels formuleert; Het Milieuvergunningsdecreet ontwerpt nu enkel ingedeelde 'inrichtingen' aan de vergunnings- of meldingsplicht; De toegepaste afstandsregels maken deel uit van deel 5 van VLAREM, dat de sectorale milieuvoorwaarden bevat; Deel 4 van VLAREM II, dat de algemene milieuvoorwaarden voor ingedeelde inrichtingen regelt, bepaalt in art. 4.1.0.1. dat die voorwaarden gelden voor de volledige milieutechnische eenheid; Deel 5 bevat evenwel geen soortgelijke algemene bepaling, en het bestreden besluit wijst geen specifieke toepasselijke bepaling met die strekking aan; Het bestreden besluit vermeldt trouwens niet welke specifieke afstandsregel op voorliggende zaak werd toegepast; Bijgevolg, zelfs al zouden de in aanmerking genomen inrichtingen een milieu-technische eenheid vormen - quod non -, dan nog mocht om die reden verzoekers aanvraag niet beschouwd worden als een aanvraag tot uitbreiding van de inrichting van de VOF ROPALUIN, noch mochten de afstandsregels toegepast worden die zouden gelden voor een aanvraag tot uitbreiding uitgaande van de VOF ROPALUIN;

2.2. Overwegende dat artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), onder meer een definitie bevat van het begrip "milieutechnische eenheid"; dat die als volgt luidt :

"verschillende ingedeelde inrichtingen, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden zijn, die als een geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens en milieu.

Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieu-technische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen ten opzichte van andere inrichtingen.

Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieu-technische eenheid kunnen vormen";

Overwegende dat het bestreden besluit ervan uitgaat dat "het aangevraagde onderdeel een milieutechnische eenheid vormt met de inrichting vergund op naam van VOF ROPALUIN", daaruit blijkt af te leiden "dat het eigenlijke voorwerp van de onderhavige aanvraag en beroep moet aanzien worden als een verandering van de op naam van de VOF ROPALUIN vergunde inrichting", om uiteindelijk te concluderen dat de "volgens titel II van het Vlarem" geldende afstandsregels zich tegen de toekenning van de gevraagde vergunning verzetten;

Overwegende dat de bepaling opgenomen in bovengeciteerd artikel 1.1.2 van Vlarem II slechts een definitie bevat van het begrip "milieu-technische eenheid" en voorts geen regels formuleert; dat het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning enkel ingedeelde "inrichtingen" aan de vergunnings- of meldingsplicht onderwerpt; dat de toegepaste afstandsregels deel uitmaken van deel 5 van Vlarem II, dat de

sectorale milieuvorwaarden bevat; dat deel 4 van Vlarem II, dat de algemene milieuvorwaarden voor ingedeelde inrichtingen regelt, in artikel 4.1.0.1, bepaalt dat die voorwaarden "gelden voor de volledige milieu-technische eenheid"; dat deel 5 geen soortgelijke algemene bepaling blijkt te bevatten; dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat als afstandsregel artikel 5.9.4.4.1°,c van Vlarem II werd toegepast; dat deze bepaling, die betrekking heeft op gesloten varkenshouderijen, bepaalt dat de in acht te nemen minimale afstand vastgesteld wordt "in functie van het aantal dieren dat in de inrichting kan worden gehouden en van het overeenkomstig artikel 5.9.4.2 voor de inrichting berekend aantal waarderingspunten (...)" ; dat uit voorgaande bepaling blijkt dat de afstandsregel wordt berekend in functie van het aantal dieren en de kenmerken van de inrichting en dus niet van de milieutechnische eenheid; dat bijgevolg, in de veronderstelling dat de in aanmerking genomen inrichtingen een milieu-technische eenheid zouden vormen, niet blijkt dat om die reden verzoekers aanvraag mocht worden beschouwd als een aanvraag tot uitbreiding van de inrichting van de v.o.f. ROPALUIN en dat zonder meer toepassing mocht worden gemaakt van de afstandsregels die zouden gelden voor een aanvraag tot uitbreiding uitgaande van bedoelde v.o.f.; dat het middel in die mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 27 maart 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij het beroep van Jeroen ROOSE tegen het besluit van 10 februari 1994 van de bestendige deputatie

van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende weigering van de milieuvergunning om te Aatrijke (Zedelgem), Krinkelweg 4, een varkensfokkerij, omvattende 180 zeugen, 3 beren, 1.250 mestvarkens, 2.778 m³ mest en 10.000 l mazout, te exploiteren, wordt verworpen en het beroepen besluit bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op zeventuizend frank, komen eveneens ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.

